

Olja Ene

Hola

Isceľi sebe sobom

bookingmedica

ZVEZDANA PRAŠINA

Želim da vam ispričam najneobičniju, najčarobniju NAAJ bajku.

Jedne noći, tako slične svim drugim, polako sam tonula u san, a onda niotkud a odasvud, ugledah neverovatno plave oči, poput samog neba, što zapravo i jesu. Istog trenu, počela sam da lebdim u najčudesnijem plavetnilu koje možete zamisliti. Čarobno plavo nebo sijalo je sjajem većim i od samoga Sunca. Pomislih kako je čudan san! A onda, zakoračih stazom od zvezdane prašine. Poželeh da je dotaknem. Ali, čarolija je čarolija - tako da je ona dotakla mene, te sama postadoh svetlosna prašina. I kako već biva sa čarolijama, ugledah ispred sebe najlepši par koji možete zamisliti. Upitah: „Gde sam ja i ko ste vi?“

„Dobro došla na srećno Sedmo, najsrećnije od svih nebesa!“

Nasmeših se i rekoh: „Ma, da..., kako da ne, baš i da vam ne poverujem. Ja sanjam, a vi ste bićulenca iz mojih bajki, zar ne?“

U tom začuh glas Istine koji je zvučao kao najlepša muzika. Odgovori mi: „Istina je da si sama dala odgovor. Ti pišeš bajke o nama, a one su na našem nebu istina. Istina su i za sve koji ga se mogu setiti.“

Možete misliti u kakvom sam se čudu našla. Nisam stigla ni da pitam kako sam se tu obrela, a sveznajući princ Istine nežno reče: „Pogledala si Ljubavi u oči.“

Sreća ispuni moje srce i tek tada, očima sreće, mogla sam videti da sve lepo i dobro što postoji na Zemlji, postoji i u svetlosti.

Princ Istine me nežno primi za ruku i progovori : „Srce ti je ispunjeno ljubavlju i srećom, samo tako možeš videti naše nebo. Oči pružaju onakvu sliku sveta kako se srce oseća.“

Prošaputah: „Dobro, sada gledam očima sreće, ali kako sve ovo nastaje?“

Njih dvoje šapnuše: „Gledaj!“

Vila Ljubav i princ Istina počеше jedno drugom da govore reči ljubavi. Začu se čarobna muzika čiji tonovi poleteše nebom kao jata ptica: „Srećo moja, lepoto, radosti života, pesmo moja, sunce najdivnije na svetu...“

Potom zaigraše, nežno se dodirujući. Svaki njihov dodir je stvarao zvezdanu prašinu.

Onog trena kada su se poljubili, nebo obasja bljesak rađanja nove zvezde.

Tada videh da su one svuda, svuda oko mene. Srećne, igrale su se srebrnom prašinom, praveći od nje svojim zvezdanim ručicama drveće, cveće, životinjice.

Sve oko mene je pevalo i igralo, stvarajući lepotu. Oko nekih zvezdica je bilo mnoštvo cveća, oko drugih beskrajno mnogo raznoraznih životinjica, trčale su, letele i pevale sa pticama.

Videh svu lepotu Srećnog neba i pomislih kako bi bilo divno da i drugi mogu da vide ovo!

Istina i Ljubav rekoše:

„Pomoći ćemo ti da napišeš bajku rečima sazdanim od zvezdane prašine. Ponećeš je u svom srcu, ali treba da znaš još nešto! Onda kada je Sunce zagrlilo Zemlju, vila Ljubav i ja smo im obećali da će se zvezdice rađati na Zemlji kao deca, donoseći sa sobom svu lepotu Srećnog neba. Svaka zvezdica će poneti sve što u igri napravi od zvezdane prašine. Međutim, najgori čarobnjak, i u svetu zbilje i u svetu mašte, strašni Straško i njegova družina čarobnjaka: Brigica, Ljutica, Tugoje i one dve odbegle opasnice zvezdice sa Sedmog neba, Mržnjica i Ljubomorica koje znaju sve

tajne Srećnog neba, izokrenuše ih naopak i tako lošim činima stvoriše čaroliju zaborava.

Ova strašna čarolija ispunjava zvezdice sve više i više. Kako one postaju veće i veće, raste i zaborav. Kad im čarolija potpuno obuzme srce, Sedmo nebo više ne postoji za njih. Ali, ne samo nebo, zaboravljaju i sve ono što su u sebi ponele, svu lepotu koju su same stvorile.

Sva priroda i životinje pate jer ih oči njihovih zvezdica više ne vide. A one ne mogu razumeti razlog, jer one vide njihov sjaj, bez obzira da li su na Zemlji ili Sedmom nebu. Srcima obuzetim zaboravom, čudni čudaci, zli čarobnjaci se igraju, ispunjavajući ih činima, pa tako začarana srca vide samo svet bez lepote.“

Setih se Zemlje, uplašениh i tužnih ljudi, ostavljenih i napuštenih životinja, zaboravljene lepote. U trenu pomislih: „Zar je moguće da se loše čini mogu osetiti i na Sedmom nebu?“

Princ Istina se nasmeši i reče:

„Čini zlih čarobnjaka jesu jake, ali naopake. Sa neba se mogu videti, čak ponekad na Zemlji izgleda da samo one i postoje. Želim da zvezdanim rečima zapišeš sve što si videla i preneseš čaroliju sećanja. Istina je da ova čarolija može podsetiti zvezdice da njihovo srce nastaje u sjaju poljupca mene i Ljubavi, da očima na zemlji vide svet onako kako im srce oseća. Čarolija zaborava čini da oni koji u njima vide sjaj na Zemlji pate, jer ih se začarana srca ne mogu setiti.“

„Hoće li razumeti?“, upitah.

Vila Ljubav svojim rukama obuhvati moje. Ponovo ugledah njene oči koje su mi govorile da će osetiti...

Da, mislim da je vreme za ovo pismo koje ti pišem. Toliko puta do sada sam započinjala i odustajala od njega, ali znaš kako kaže stara izreka: „Sve ima svoje vreme“. Biće da je tako. Pisaću ti još o vremenu, našem poimanju njega i onog što ono jeste. Pisaću ti o svemu što mislim da je bitno kako bi HOLA postao

deo tvoga života i života onih kojima ćeš ti govoriti o njemu. Verujem da će ti se često činiti da pišem o nečemu što te ne interesuje ili misliš da dobro znaš. Izvinjavam ti se unapred, ali veruj mi da sve o čemu budem govorila, pre nego što započnemo rad na HOLI, jeste njegov sastavni deo, deo naših života, bili mi toga svesni ili ne.

A, ono čega nismo svesni ili na šta ne obraćamo pažnju, kao i da ne postoji, kao da nije deo našeg života, zar ne? Dakle, vreme je da ti pišem o ŽIVOTNOJ ENERGIJI - UNIVERZALNOJ ENERGIJI.

ŽIVOTNA ENERGIJA

Najpre želim da ti govorim o bioenergiji, podsetim na njenu definiciju i bliže pojasnim šta ona jeste, jer bez obzira koliko znamo o njoj, postoje mnoge zablude i pogrešna tumačenja pojma.

„Bioenergija je pokretačka (vitalna) energija koju poseduje svako živo biće i predstavlja osnovnu ‘životnu supstancu’ koja održava i pokreće sve vitalne funkcije organizma u celini, ali i pojedinačno svakog organa ili bilo kog drugog dela tela. Bioenergija, kao pokretačka snaga, ne utiče samo na organske funkcije, ona deluje i na formiranje psihičke konstitucije čoveka i na njegova trenutna psihička stanja. Pozitivan uticaj bioenergije zavisi od njenog kvaliteta i intenziteta ali i od njene rasprostranjenosti - ravnoteže u celokupnom organizmu ili njegovim delovima, organima.“

Dakle, bioenergija je vitalna, životna energija. Zamisli magnet kako privlači metal. Kao da je neka nevidljiva sila izvršila to privlačenje, zar ne? Energija magneta, naravno.

Mi hodamo po Zemlji zahvaljujući gravitacionoj energiji. Naš organizam, ćelije, organi, funkcionišu zahvaljujući energiji ili BIO (vita/životnoj) ENERGIJI. Naše telo apsorbuje reke svetlosne, električne, toplotne, ultrazvučne energije i drugih vrsta